

Évközi 4. Vasárnap C

*A szeretet mindent eltűr, mindent elhisz,
mindent remél, mindent elvisel.*

A szeretet nem szűnik meg soha. (1 Kor 13,7.8)

Olvasmány

Jeremiás 1,4-5.17-19

Jozija király napjaiban így szólt hozzám az Úr: "Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt világra jöttél volna, megszenteltelek, és prófétául rendelvelek a nemzetek javára. Azért hát övezd fel derekad; kelj föl, és mondd el nekik mindazt, amit parancsolok neked. Ne ijedj meg tőlük, különben én ijesztelek meg téged az ő szemük előtt.

Íme, én a mai napon erős várossá teszek; vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben: Juda királyai és főemberei ellen, papjai és egész népe ellen.

Harcolni fognak ellened, de nem győznek le, mert veled vagyok és megszabadítalak" – mondja az Úr.

Szentlecke

1 Korintusiaknak 13,4-13

Testvéreim! A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet nem szűnik meg soha. A prófétálás véget ér a nyelvek elhallgatnak, a tudomány elenyészik. Megismerésünk most még töredékes, és töredékes a prófétálásunk is. Ha azonban elérkezik a tökéletes, véget ér az, ami töredékes. Gyermekekoromban úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek, úgy ítéltem, mint a gyermek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyermek szokásait. Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem meg mindent, ahogy most engem ismernek.

Most még megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Abban az időben: Jézus beszélni kezdett a zsinagógában: "Ma beteljesedett az Írás, melyet az imént hallottatok." Mindenki helyeselt neki, és csodálkozott a fönséges szavakon, amelyek ajkáról fakadtak. "De hát nem József fia ez?" – kérdezgették.

Ekkor így szólt hozzájuk: "Biztosan ezt a mondást szegezitek majd nekem: Orvos, gyógyítsd önmagadat! A nagy tetteket, amelyeket – mint hallottuk – Kafarnaumban végbevittél, tedd meg a hazádban is!" Majd így folytatta: "Bizony mondom nektek, hogy egy próféta sem kedves a maga hazájában. Igazán mondom nektek, sok özvegy élt Izraelben Illés idejében, amikor az ég három évre és hat hónapra bezárult, úgyhogy nagy éhínség támadt az egész földön. De közülük egyikhez sem kapott Illés küldetést, csak a szidoni Száreptában élő özvegyasszonyhoz. Ugyanígy Elizeus próféta korában is sok leprás élt Izraelben, s egyikük sem tisztult meg, csak a szíriai Namán."

Ezt hallva, a zsinagógában mind haragra gerjedtek. Felugrottak, kiűzték őt a városon kívülre, és fölvezették arra a hegyre, amelyen városuk épült, a szakadék szélére, hogy letaszítsák. De ő áthaladt közöttük, és eltávozott.

Elmélkedés

A Szeretet himnusza mennyei dalként cseng. Csalogatóan csábít a paradicsomba, a szenvedés nélküli világba, ahol minden szürke hétköznapi ünnepnap lesz. Ugyanakkor gúnynak is tűnik: ugyan hol éljük meg világunkban ilyen átfogó és isteni módon a szeretet megvalósulását?

*A korintusi levél részlete nem kigúnyolni akar minket. Az első olvasmány és az evangélium összefüggésében nyilvánvalóvá válik keresztény életmód feszültsége: Jézus Krisztusban már **ma** lett az emberek által áhított jövő, az üdvösség megfoghatóvá vált. Mégis terhes és fáradtságos az ő útja is, ellenállás, elutasítás fenyegeti. A mi életünk is hasonló: útravalóként hozzátartozik Jeremiás bátor rendíthetlensége és a szeretet: a szó és tett alapja, hogy Krisztus Lelkének erejében győzzük az életet. A kereszténység utópisztikus és jelenvaló egyszerre, amikor az emberek megpróbálnak bátran és szeretettel közeledni a mindennapi nehézségekhez és szenvedéshez (nemcsak a sajátjukhoz, hanem a másokéhoz is!).*

Hol "jó" manapság? Ahol az emberek mindent megengedhetnek maguknak, "mindenük" megvan? Ahol az állam mindenről gondoskodik és minden anyagi gondot megold? Ha mindenünk meg lenne, de hiányoznák a legdrágább, amit az Isten adott: a szerető és szeretett szív, akkor üres és hideg lenne az életünk. Igazán jó élet ott van, ahol szeretet lakik.

Szeretet nélkül nincs valódi keresztény élet. A Lélek minden ajándékát szeretet hatja át, szeretet nélkül minden beszéd üres szajtézés, a világ minden hitereje és minden mégoly látványos cselekvése értelmetlen.

A szeretet nem szűnik meg soha. Ha szeretünk, halhatatlanok vagyunk.